

[Kr. Johansen.]

Betæneligheder, der nu er kommet frem, sige, at hvor lange Forarbejder og Under søgelsler og Overvejelser der end gaar forud for en Sag, som i sig selv er omstridt, saa vil dog altid, naar Afgørelsen kommer, baade den ene og den anden møde frem og sige, at denne Afgørelse er forhaslet. Jeg tror imidlertid, at Øjeblikket netop nu er inde til at vedtage dette Forslag, jeg tror, at dersom Afgørelsen nu bliver udskudt, saa vil det maaske vare en Række Aar — i hvert Fald vil der komme nye Betæneligheder og maaske nye Udsættelser —, og derfor er jeg blandt dem, der beder Medlemmerne af det høje Ting om nu at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Stegger Nielsen: Ogsaa jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger, inden Lovfor slaget forlader det høje Ting.

Jeg kan sige, at ogsaa jeg vilde gerne have haft, at der havde været det høje Tings Medlemmer noget mere Tid beskaa ret til Behandling af dette store Spørgs maal, end Tilfældet har været. Det var jo den almindelige Opfattelse paa Rigsdagen, da Forslaget kom til Udvalgsbehandling, at Rigsdagen skulde hjemsendes til Paaske. Arbejdet maatte derfor selvsagt blive noget forceret, og for mit Vedkommende kom det herved til at gaa ud over dette: at skaffe fuld Klarhed over to vigtige Spørgs maal, nemlig for det første Omfanget af Udgifterne ved Reformens Gennemførelse og de deraf følgende økonomiske Konsekvenser, for det andet, i hvor høj Grad Reformen vil kunne aflaste Københavns Universitet. Jeg vilde gerne, at vi havde faaet lidt større Klaring med Hensyn til disse Spørgsmaal. Hvis der havde været mere Tid, kunde Landstingsudvalget have faaet en Forhandling med Universitetssamvirket i Aarhus, der vilde have virket i ikke ringe Grad klarende med Hensyn til disse vigtige Spørgsmaal, ligesom det vilde have været muligt for Udvalgsmedlemmerne ved Selvsyn at gøre sig bekendt med Forholdene derovre og med de Betingelser, som Aarhus By besidder for at faa det nye Universitet. Jeg kan derfor slutte mig til de Betragtninger, der har været fremført om det beklagelige i, at Sagen føres saa hurtigt igennem — i Parentes bemærket kunde vi have haft meget mere Tid, saaledes som Forholdene nu ligger, da Rigsdagsarbejdet skal fortsætte efter Paaske —, ikke mindst under Hen-

syn til hele den mørke økonomiske Situation, vi befinder os i, og som kræver og maner til en nøje Prøvelse af Lovfor slag, der paalægger Staten forøgede Udgifter. Men ogsaa for Sagens egen Skyld vilde jeg gerne have haft noget mere Tid, thi ved dette Forsøg gælder det som altid, at godt begyndt er halvt fuldendt, det siger det gamle Ord, og det er rigtigt. Overført paa dette Omraade vil det sige, at jo større Flertal denne Sag samler paa Rigsdagen, med jo større Flertal den træder ud i Livet, des bedre, for med des større Tillid vil den blive mødt af den Offentlighed, som den skal betjene. Og dér er det jeg mener, at ingen Faktor sidder inde med saa godt Materiale til Underbygning af og Støtte for Sagen som Univer sitets samvirket i Aarhus, som der jo imidler tid ikke blev Tid til at forhandle med. Hvis man — uden Skade for de til Sagen knyttede Interesser, følger jeg til — kunde have udskudt Sagen, f. Eks. til næste Samling, saa vilde jeg have foretrukket det, der ved vilde der have været vundet Tid. Men ogsaa overfor dette: Hvorvidt det var forenligt med de til Sagen knyttede Interesser, vilde en Forhandling med Universitets samvirket have været klarende.

Men til Trods herfor finder jeg personlig, at hvad Sagens Realitet angaar, kan Tanken om en Deling af vor Univer sitetsundervisning, en Decentralisation, saaledes at Jylland faar den nye Afdeling, i sig selv være sund og rigtig. Det gælder ikke mindst, naar man, som Tilfældet er i Øjeblikket, staar overfor en stor Udvidelse af Københavns Universitet. Jeg maa ogsaa erkende, at Aarhus By har vist stor Interesse og stor Offervillie i dette Spørgs maal og har gode Betingelser for at give en Universitetsundervisning de bedste Arbejdsvilkaar i Kraft af det udmærkede Statsbibliotek, der findes, og sine gode Hospitaler. Her tænkes særlig paa den Begyndelse, der gøres med den lægevidenskabelige Uddannelse. Jeg haaber da, at Reformens Gennemførelse maa føre til den ønskede Aflastning af Københavns Universitet ogsaa i økonomisk Henseende, navnlig med kommende Udvidelser for Øje. Endelig for det fjerde og sidste finder jeg, at der i det kommende Universitet i Jylland skabes et Kulturcentrum, der kan faa stor Betydning for denne Landsdel. Jeg har stadig ment, at det har været en uheldig Tendens, der har været gældende gennem Aarene, at saa at sige alt droges imod vor i Forvejen for store Hovedstad.